मनोगत...

स्पंदन ...

तुमच्या अन् माझ्या मनातली
हृदयाच्या तळाशी वसलेली
मनाच्या गाभ्यात असलेली
नकळतच खोल ऊमटलेली
अगदी हळूवार टिपलेली

... स्पंदन

फेब्रुवारी २००५ पासून माझ्या फोनने सतत खणखणायला सुरुवात केली. अगदी न धापा टाकता उत्साहाने तो खणखणतच होता.

अनेक प्रश्न... स्पंदन कशासाठी? कोणासाठी? स्पंदन साठी विषय कोणता? शब्दमर्यादा काय? टाईप करून हवयं की हस्तलिखीत पण चालेल? स्पंदनच हे नाव का? इ. इ. इ. एक ना अनेक... अनेक उत्साही प्रभृतींनी तर यासाठी मला online च्या खिडीत सुध्दा गाठले. अगदी रात्री ११–११:३० चा मूहूर्त साधूनही. तर काहींना मात्र, तुमची स्पंदन आम्हास बे–एरिआ वासियांपर्यत पोहचविण्याची इच्छा आहे, अशी आर्जवी गळ घालावी लागली. तात्पर्य, सांप्रतदेशी खणखणीत स्पंदनांचे भाव भलतेच वधारले आहेत असे दिसतेय असो..

अनेक मान्यवरांचे लेख या अंकात समाविष्ट करण्यात आले आहेत. सुधीर गाडगीळ यांचा 'मनातील दिवाळी' तर प्रमिला परांजपे यांचा 'वलयापलीकडचे मुलाखतकार सुधीर गाडगीळ 'असे दोन लेख या एकाच अंकात एकत्र यावे हा एक विलक्षणच योगायोग.

कल्पना प्रधान यांचा 'स्पंदनांच्या आर्त उर्मी ' हा संवेदनाक्षम मनाला निश्चितच चटका लावणारा लेख, मुकुंद मराठे यांचा 'नाटक पहावे करून' हा लेख, श्री. नूतन भिवंडकर, श्री. विजय पेंडसे यांची मुलाखत आपल्या माहितीत निश्चितच भर घालणारी ठरेल अशी मला अपेक्षा आहे.

मु_ग्म उल्लेख केला पाहीजे तो अमेरिकेत जन्माला आलेल्या दुसऱ्या पिढीतील मराठी लेखकांब_ल., पैकी डॉ. वेदांग लोंढे यांचा लेख सुजाण पालकांना नक्कीच विचार करायला लावेल. तसेच नील गोडबोले, अमित आपटे या वेगळी वाट चोखंदळणाऱ्यांचे अनुभवही आवर्जुन वाचण्यासारखे आहेत.

आपल्या पुस्तकांना अत्यंत समर्पक व वेधक नावे योजण्याची असामान्य कल्पतकता मराठी रसिक मनांवर उणंपुरं अर्ध शतक राज्य करणाऱ्या आदरणीय 'पु.लं.' यांच्याकडे होती . प्रस्तुत अंकाच्या उपविभागांसाठी, त्यांच्या पुस्तकांची शिर्षके याजन, मी महारा\'टा्च्या या लाड@या व्यां@तम\वाब_|ा कृत&ता व्यक्त करण्याचा नम्र प्रयत्न केला आहे. अनेकाविध व्यक्तिमत्व असलेल्या 'पुलंना' समर्पित 'स्पंदनचे' रूप मी अनेकाविध ठेवण्याचा प्रयत्न या योगे केला आहे. अमेरिकेतील मराठी भाषिकांची प्रथम पिढी, द्वितिय पिढी आणि महाराष्ट्रातील मराठी अशा अनेक स्तरातील लेखकांनी स्पंदन करिता योगदान केले आहे. मंडळाचे माजी अध्यक्ष श्री विशाल सावे यांनी स्पंदन हे नाव अंकाला योजण्यापासून अंकाचे स्वरुप ठरविण्यापर्यंतचे स्वातंत्र्य मला दिले म्हणूनच हे शक्य झाले.

माझ्यापुरतचं बोलायच झाल तर स्पंदन हे मला मुक्त बागडायला मिळालेल अंगण होत. असा एक झरोका होता, कि त्यातून येणारा प्रत्येक प्रकाश किरण इथल्या आयुष्याबद्दल माझ्या मनात नवीन आशा पल्लवित करित होता. एखादया कॅलिडीओस्कोप मधून पहावे आणि एकाच गोष्टीचे अनेक अंगाने दर्शन घडावे तसेच काहीसे. शब्दांचे अनिवार वेड असलेल्या मला जणू शब्दगंगेतच सचैल स्नान घडले.

या निमित्ते माझे भावविश्वाही अधिकच समृध्द झाले. अनेक अनुभव, विचार, नव्या कल्पना माझ्यापर्यंत पोहोचल्या. अनेक क्षेत्रातील जेष्ठ–श्रेष्ठ व्यक्तींची बांधीलकी, आपुलकी निर्माण झाली. न मागता मिळालेलं हे दान माझा फार मोठा ठेवा आहे. माझ्या पुढल्या आयुष्याचा प्रवास, या अनुभवांमुळे आणि आपल्या सर्वांच्या आपुलकीमुळे, अधिकच सुखकर होईल अशी मला खात्री आहे.

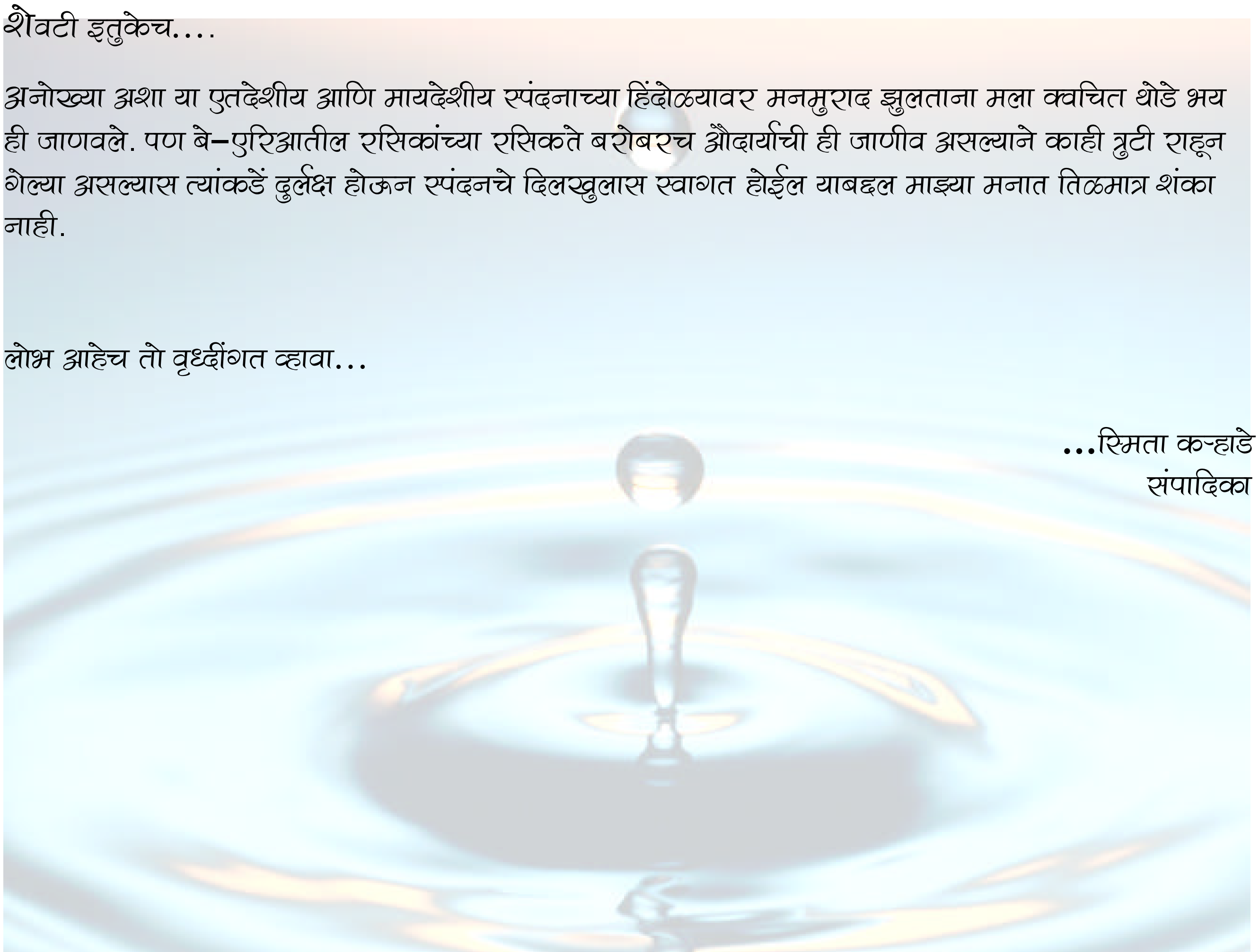

शेवटी इतुकेच....

अनोख्या अशा या एतदेशीय आणि मायदेशीय स्पंदनाच्या हिंदोळयावर मनमुराद झुलताना मला क्वचित थोडे भय ही जाणवले. पण बे–एरिआतील रसिकांच्या रसिकते बरोबरच औदार्याची ही जाणीव असल्याने काही त्रुटी राहून गेल्या असल्यास त्यांकडें दुर्लक्ष होऊन स्पंदनचे दिलखुलास स्वागत होईल याबद्दल माझ्या मनात तिळमात्र शंका नाही.

लोभ आहेच तो वृध्दींगत व्हावा...

...स्मिता कऱ्हाडे
संपादिका